

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

РІК XLVI. Ч. 258 Джерзі Сіті, Н. Дж., субота, 5-го листопада 1938.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

No. 258. Jersey City, N. J., Saturday, November 5, 1938.

VOL XLVI

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ.

Тел. „Свобода“: ВЕргон 4-0287. — Тел. У. Н. Союзу: ВЕргон 4-1018. 4-0807.

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA.

FIVE CENTS ELSEWHERE.

ВІДКЛИК ПРЕМ'ЄРА КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ ДО ІМІГРАЦІЇ

ОФІЦІЙНА НАЗВА ЗАКАРПАТТЯ — КАРПАТСЬКА УКРАЇНА

УЖГОРОД. — Уряд прем'єра о. А. Волошина порішив на своїм засіданні змінити дотеперішню офіційну назву Закарпатської Русі на Карпатську Україну. Це рішення умотивовано тим, що, беручи під увагу населення Закарпаття, яке є в переважній більшості українське, а також беручи під увагу майбутні історичні завдання Закарпаття, ця назва йому найкраще відповідає.

Пригноблення і підняття.

Внаслідок того, що всі головні міста Закарпаття відійшли до Мадярщини, серед українського населення панує велике пригноблення. Прем'єр о. А. Волошин в імені Карпатської України вислав дотичним державам протест, протестуючи проти розриву живого українського організму на дві частини. Та враз із тим у новій українській державі панує підняття і гарячкові приготування до унормування відносин і до відбудови молоді держави. Столиця Карпатської України буде перенесена до Густу, містечка, віддаленого 50 кілометрів від Ужгорода. Густа має 15 тисяч мешканців. Заразом планують будову нового залізничного шляху, який відкривав би Карпатській Україні шлях до решти федеративної держави.

Протест д-ра Л. Мишуги.

Разом з прем'єром о. Волошином заперестував в імені американських українців проти розриву Закарпаття представник Об'єднання Українських Організацій в Америці й У. Н. Союзу, головний редактор „Свободи“, д-р Л. Мишуга.

УКРАЇНСЬКІ ПОЛІТИЧНІ АСПІРАЦІЇ НА ОВИДИ.

БЕРЛІН. — Кореспондент „Нью Йорк Таймсу“, Толишос, доносить з Берліну, що у зв'язку з повстанням української автономної держави на Закарпатті зросли значно також політичні аспірації українців у відношенні до решти українських земель, що мають 45 мільйонів українців. Німці, як говорить Толишос, тепер відносяться холодно до подвигів і правдоподібно в найближчій будучності будуть відноситись ворожо до них, натискатимуть на відірвання тих українських територій, що є під Польщею та включення їх до зародку української держави, яким є Закарпаття. Німецькі газети відносяться ворожо до Польщі за її політику у відношенні до Карпатської України, а також за її спробу створити спільну границю з Мадарщиною з виразною ціллю в той спосіб створити новий вал держав, які стояли на шляху до дальшого німецького проникання на схід.

Толишос дослівно говорить: „Ще з черги вияснює, чому Німеччина наставляла не лише за збереження Словаччини, але також Карпатської України, яка в додатку до того, що розділює Польщу від Мадарщини ще може стати й тим зародком для національного руху зєдинення 40,000,000 українців, зпоміж яких 4 до 6 мільйонів заселяють полудневу Польщу“. Толишос говорить, що німецькі урядові часописи остерігають Польщу, щоб вона раз на все вибила собі з голови це, що теперішні границі Закарпаття можна змінити. В німецьких колах тепер задумують принести якнайскоршу поміч Карпатській Україні й планують розбудувати залізничну сітку.

ЩО НА ТЕ ПОЛЯКИ?

ВАРШАВА. — Кореспондент „Нью Йорк Таймсу“ В. Дюранті, доносить з Варшави, що Польща трохи незадоволена, що не взято під увагу її плани віддати Карпатську Україну Мадарщині і створити в той спосіб спільні границі між Польщею і Мадарщиною. Та супроти останніх подій польські урядові кола і польська преса висказують своє задоволення з того, що Мадарщина всетаки дістала всі важні міста Закарпаття. Однак польські газети висказують тепер побоювання, що Карпатська Україна стане товчком до загального руху українців за створення великої самостійної держави.

О. ВОЛОШИН ПРОСИТЬ ДОПОМОГИ ДЛЯ ВІДБУДОВИ КРАЮ

О. Августин Волошин, прем'єр Карпатської України, прислав телеграфічно такий заклик на адресу „Свободи“:

Ми, уряд Карпатської України, звертаємося до Вас, наші Брати за океаном, із зазивом заманіфестувати свою солідарність із нами в сьогоднішній вирішній хвилині. Втрата Ужгорода й Мукачева, що є зраненням живого тіла нашої Батьківщини, не захитає нашого твердого рішення сповнити велике історичне завдання. Реальна поміч урядові Карпатської України з Вашого боку, наші Брати за океаном, докаже про розуміння Вами ваги хвилини. — Волошин, прем'єр міністер.

ПРОТЕСТИ ПРОТИ КРИВДЯЧОГО УКРАЇНЦІВ РІШЕННЯ В СПРАВІ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Український Народний Союз вислав до уряду Америки, Англії, Франції, Німеччини й Італії такий протест проти кривдячого українців вирішення границі Карпатської України:

The Americans of Ukrainian descent organized in the largest Ukrainian fraternal order in the United States, known as the Ukrainian National Association, vigorously protest against the unjust allocation of the most fertile and richest part of the Carpatho-Ukraine, together with its principal cities of Uzhhorod and Mukachiw, and its main rail line to Hungary.

Such a division not only violates the ethnographic principle, but also deprives the country of its vital economic needs.

Ukrainian National Association, Inc.,

Nicholas Muraszko, president
Gregory Herman, vice-president
Mary Malevich, vice-presidentess
Roman Slobodian, financial secretary
Dmytro Halychyn, recording secretary

Об'єднання Українських Організацій в Америці вислало в цій справі до тих самих урядів таку протестаційну депешу:

The United Ukrainian Organizations of the United States strongly protest against the allocation of the most fertile territory of the Carpatho-Ukraine to Hungary.

Without this territory and its capital Uzhhorod and the city of Mukachiw, and the main railroad line, likewise ceded to Hungary, Carpatho-Ukraine is placed into a very precarious economic position. We urge your excellency to rectify this injustice.

Emil Revyuk, president
Dmytro Halychyn, secretary

УЧИТЕЛЬ СТІЛЯЄ ДО ЛЮДЕЙ.

До автодорожки у Сколім усів підхмелений учитель поляк Т. С. з Феліціантою недалеко Сколього і казав їхати до Стрия. По дорозі казав застримати авто в Синевідську Нижній, де висів і почав стріляти з бравнінга без ніякої причини, мабуть тому, що горівка вдарила йому до голови. Спершу Т. С. застрелив пса, зранив шофера таксівки Касса в ухо, опісля зранив важко в череву В. Кривоного з Любінців, який їхав ровером. Важко раненого Кривоного відвезли до шпиталю в Стрию.

ЗДЕФРАДУВАВ 10,000 ЗЛ.

Перед апеляційним судом у Львові відбулася розправа проти Тадея Созанського, урядовця Комунальної Каси Ощадності у Снятині, який здефравдував 10,000 зл. і опісля підпалив касові книги, щоб затерти сліди своїх зловживань. Апеляційний суд підвинув Созанському кару з 2 і пів року в'язниці на три роки.

ВИГРАВ ПРОГРУ.

Італійські часописи пишуть про таку подію: Римський ювелір, будучи у Венеції, програв у карти 84,800 лір. Вертаючись у пригнобленому на-

строї додому, рішив відбити собі втрату в той спосіб, що поставив цифру своєї прогрі в карти на номерув льотерію. Зробив, як рішив: поставив цифру 84.8 і число 22, дату дня, в котрім програв у карти. На ту комбінацію поставив 40 лір. Ювелір мав щастя: виграв таку саму суму, яку програв.

ТУНЕЛІ ПІД РЕНОМ.

Преса повідомляє, що німці скінчили будову чотирьох тунелів, що ведуть під велику ріку Рен між містами Кобленц і Аахен (Аквізгран). Ці тунелі односторонні і призначені тільки для перевозу військ у часі війни. Праця над їх будовою відбувалася у великій тайні. Кінці тих тунелів на західній березі Рену замасковано в той спосіб, що вони виходять на подвір'я великих фабрик.

СМЕРТЬ ДІТЕЙ НА ДОРОЗІ ДО ШКОЛИ.

В Мостиці, пов. Калуш, згинуло двоє дітей, які йшли до школи. По дорозі знайшли в дуслі старої верби гарматне стрільно з часів світової війни. Одно з них ударило каменем об гранату, що в тій самій хвилині вибухла і зранила смертельно трое дітей. Двоє негайно померло, а третю дитину відвезли у грізному стані до шпиталю в Калуші.

Бояться українців.

Дослівно він говорить: „Поляки побоювалися, що Німеччина може тримати Русь під чехословацькою контролею і буде вживати її як випадову браму для всеукраїнського руху, зверненого або проти Польщі, або проти Советів, або проти обох. В Польщі є коло п'ять мільйонів українців, з яких ні один не любить її. За советською границею є нових 35 мільйонів українців, з котрих деякі, як виглядає, волілиб самостійність, ніж членство в советській Союзі“.

Потішаються, як можуть.

Та притім усім Шапіро говорить, що польські газети висказують оптимістичну думку, що німці тепер належать до „насичених“ націй і не захочуть тепер робити заколоту. Вони тепер мають стиль, що будуть боятись втратити те, що мають, і тому на яких п'ять до десятих літ можна сподіватися спокою.

АМЕРИКА ДАЛІ ПРИЗНАЄ УГОДУ ДЕВ'ЯТЬОХ ДЕРЖАВ ОБОВ'ЯЗУЮЧОЮ

ВАШИНГТОН. — Департамент стейту заявив, що Злучені Держави стоять на становищі, що угода 9 великих морських держав про гарантію Китаю далі обов'язує всі підписані під угодою держави.

ПОКАРАНИ ЗА КРИТИКУ ФЛЬОТИ.

ВАШИНГТОН. — Департамент фльоти покарав за несубординацію двох високих офіцерів американської воєнної фльоти, котрі критикували нові воєнні кораблі американської воєнної фльоти.

ЗАКИДАЮТЬ УРЯДОВІ НАТИСК НА ВИБОРЦІВ.

ВАШИНГТОН. — Сенатський комітет для виборчих видатків заявив публично, що він має докази на те, що на робітників на різних проектах Адміністрації Поступу Праць у Пенсильвені роблять безправні натиски голосувати на милях урядові кандидатів.

З ПРОЦЕСУ ЗА ШПИГУНСТВО.

НЬО ЙОРК. — Свідок Ліон Тюрю, бувший агент федерального уряду, зізнав тут на процесі проти 3 осіб, обвинувачених за шпигунство в користь Німеччини, що д-р Ігнац Грібль це тип „інформатора“, котрий зраджував не лише Злучені Держави, але й Німеччину.

ВІДКРИЛИ НОВИЙ ВІТАМІН.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. — На зборах Міжстейтового Медичного Інституту Північної Америки виступив д-р Волтмен Валтерс, професор операційної медицини в Мінесотському університеті, зо звітом про відкриття ним вітаміну, котрий здержує уплив крові. Він назвав цей вітамін „К“.

Інший лікар прочитав на конгресі відчит про шкідливість надмірного пиття води. Говорив він, що воно спричиняє недуги шлунка в середньому віці.

ПОСАДНИК МІСТА ЗАКИДАЄ ЗВ'ЯЗКИ СУДІВ ЗО ЗЛОЧИНЦЯМИ.

НЬО ЙОРК. — Ля Гвардія, посажник Нью Йорку, виступив у своїй промові на радіо проти зв'язків між політичними суддями й злочинними елементами в дільниці Бронкс.

Він промовляв за вибір 5 незалежних від партій суддів.

ЗАГАДКОВИЙ ВИБУХ НА НІМЕЦЬКІМ КОРАБЛІ.

САН ФРАНСІСКО (Каліфорнія). — У гирлі ріки Овкленд затонув німецький пасажирсько-вантажний корабель „Овкленд“, видно внаслідок загадкового вибуху на ньому.

Капітан корабля каже, що справа виглядає йому на саботаж. Вибух поранив 4 особи.

БОРОНЯТЬ ПРАВА ДО СТРАЙКУ.

ВАШИНГТОН. — Юнія робітників шевських виробів домагається від Найвищого Суду Злучених Держав призначення неконституційним закон стейту Мейн, на основі котрого недавно покарано страйкарів шевських фабрик як заговорників.

САМОГУБСТВО ЖУРНАЛІСТА.

НЬО ЙОРК. — З вікна свого мешкання на 2-гім поверсі готелю Абі вискочив тут і вбився на смерть Віктор Вотсон, довголітній редактор Герстових часописів. Догадуються, що причиною вчинку був лихий стан здоров'я.

ДЮІ ЗАКИДАЄ ЛІМЕНОВІ ПОБОРЮВАННЯ КАМΠΑНІ ЗА ЧЕСНИЙ УРЯД.

НЬО ЙОРК. — У своїй черговій виборчій промові Томас Е. Дюї, кандидат Републіканської Партії на уряд стейтового губернатора, закидав своєму контркандидатові Ліменові, що він як губернатор шкодив кампанії за очищення стейтового уряду з впливів злочинних елементів.

ЛІМЕН ЗАКИДАЄ ДЮІВІ ВИКРИВЛЮВАННЯ КАМΠΑНІ.

НЬО ЙОРК. — Губернатор Лімен, кандидат Демократичної Партії на цей самий уряд, називає промови свого протикандидата, Томаса Е. Дюї, що кладуть натиск на питання боротьби проти злочинів, викривленням виборчої кампанії, бо, мовляв, це не є головним питанням цих виборів.

"SVOBODA" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канади належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Тел. „Свобода“: BERgen 4-0237. — Тел. У. Н. Соколу: BERgen 4-1016.
4-0807.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

НА ПОМІЧ КАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНИ

Заклик о. Августина Волошина, прем'єра міністрів Карпатської України, до української імміграції в Америці заслугою на загальну увагу.

Є це мабуть перший голос Карпатської України до української імміграції за океаном. До цієї імміграції відносилися вже українці з Галичини, й українці з Великої України й у відповідь на ці заклики в Америці вже є зорганізована зовсім правильна допомога для українців з тих частин України. Якщо не числити доривочних і принагідних чи особистих закликів, українці з Закарпаття правильно допомогли ще не просили. Цим разом промовляє до нас офіційний голос Карпатської України, бо начальник уряду Закарпаття.

Відноситься уряд до нас у переважну хвилю. Вагу цієї справи українській імміграції навіть зайво тепер представляти, бо ваги хвилини українська імміграція добре свідомо. В історії Карпатської України сталася велика подія, котра вирішить уся її долю. Від неї відібрано поважну частину її території, то того частину важку економічно й політично, бо частину з урожайною землею, з великими містами й з важною залізницею. Забрано до того навіть столицю краю, й віддано її в руки віковичного ворога краю, що колись цілими століттями нищив безпощадно наш нарід. Карпатська Україна кривавиться від цих операцій: це так, немовби протяго її живчик, немовби її пробовано відірвати голову.

Але живий нарід не сміє попадати в розпуку. Нарід, що живе, не може допустити думки про можливість смерті. Не дивитися йому назад себе, а перед себе. Не шукати винуватців, не карати себе ні чужих, а старатися визискати всі засоби, щоб, не зважаючи на великі втрати, жити й розвиватися. Коли нам забрано врожайні землі, то нам треба дивитися, щоб наш нарід вижив і на неврожайній землі. Коли нам забрано важну залізницю, то наш нарід мусить взятися до будови нових залізниць. Як нам забрано столицю, то нам треба поставити осередок уряду, наших громадянських установ, наших видавництв, наших шкіл в іншому місті.

В цей спосіб ми покажемо їй собі й усьому світові, що ми живий нарід, що не приймаємо на себе присуду смерті, котрий нам пробує читати наш ворог; що ми живий нарід, що будемо жити й ще колись відвоюємо все втрачене.

Уряд Карпатської України каже виразно, чого потребує від нас Карпатська Україна: матеріальної допомоги! Цю поміч українська імміграція в Америці мусить тепер дати! Дати її негайно! Дати її всіми своїми силами!

Цього вимагає велика хвиля!

Карель Чапек.

КИЛИМ ІЗ ПТАХАМИ

(5)

Господи Боже, там мусіло лишитися відтисків пальців доктора Вітасека, нашого визначного спеціаліста недуг сечових дорі! Коли я подумав, що вже буде північ, була щойно десята година. Я хотів із моїм вломом зачати опівночі, одначе вже в одинадцять годин я не міг удержати, тому й пішов красти. Ви не повірили би, який таракхит вчинить чоловік, коли хоче покусатися наплетком. Та той дід спав здорово. Вкінці я був біля того вікна та взявся із страшним скрипотом різати скло. В середині почувся притишений гавкіт. Божеєку, вона там є, ця Аміна!

— Аміно, — шептав я — ти потвори, будеш тихо? Я йду пошкребати тебе по плечах. — Та воно, знаєте, на помачьки страшенно тяжко потрапити діамантом у тую риску, яку ви зробили передше. Так то я тим діамантом іздив по тій шибі сюди й туди, аж виніс трохи більше притиснувши і ціла шибка з лоскотом трісла. Так, тепер збігається люди, сказав я собі, так дивлячись, де я сховавсь. Одначе якось нічого. То я вже з якимсь дивним спокоєм намагаю далі шибати та відчинив вікно. В середині Аміна хвилями лише так на

уникат із птахами, загартювала була вище, ніж мені перше здавалося. Словом, я не видістався на неї. Тому я знову поліз на ті сходи коло пивниці та стояв там до ранку, на пів мертвий із змучення. Я, дурень, міг собі спати на тих килимах, одначе це мені не прийшло до голови. Рано я чув, як сторож відчиняв двері. Хвилику я підійшов, а потім простісенько пустився надвір. У брамі стояв сторож. Колиж побачив, що з коридора виходить чужий чоловік, так збенетився, що й забув зчинити гамір.

За кілька днів я навідався до пані Северинової. У вікні вже є квати, а на святому взорі килима, самособою, розважилася та осоружна собача ропуха. Колиж мене побачила, завертіла владувано тією товстою кишкою, що в інших собак називається хвіст. Пане, озвалася до мене розрадувана пані Северинова, це наша золота Аміна, наш скарб, наш дорженький песик. Знаєте, що до нас якось тут вломився крізь вікно злодій та що його наша Аміна відстрашила? Пане, я її не дала би за ніщо в світі, — заявила гордо. Одначе вас любить, пане. Вона зараз пізнає чесну людину, правда Аміно?

Так то й усе. Той унікат-килим із птахами, лежить там до нині — це, гадаю, одна з найдорожчих тапінетів у світі. І до нині на ній вигляється шастлива, осоружна, паршива, смердяча Аміна. Я гадаю, що колись задуриться від сала, тоді я знову попробую. Одначе насамперед мусу

бути вище, ніж мені перше здавалося. Словом, я не видістався на неї. Тому я знову поліз на ті сходи коло пивниці та стояв там до ранку, на пів мертвий із змучення. Я, дурень, міг собі спати на тих килимах, одначе це мені не прийшло до голови. Рано я чув, як сторож відчиняв двері. Хвилику я підійшов, а потім простісенько пустився надвір. У брамі стояв сторож. Колиж побачив, що з коридора виходить чужий чоловік, так збенетився, що й забув зчинити гамір.

За кілька днів я навідався до пані Северинової. У вікні вже є квати, а на святому взорі килима, самособою, розважилася та осоружна собача ропуха. Колиж мене побачила, завертіла владувано тією товстою кишкою, що в інших собак називається хвіст. Пане, озвалася до мене розрадувана пані Северинова, це наша золота Аміна, наш скарб, наш дорженький песик. Знаєте, що до нас якось тут вломився крізь вікно злодій та що його наша Аміна відстрашила? Пане, я її не дала би за ніщо в світі, — заявила гордо. Одначе вас любить, пане. Вона зараз пізнає чесну людину, правда Аміно?

МАЙНО В ЖЕРТВУ УКРАЇНИ

В потрясеннях, суміші й пішли вечором добувати (чи добувати? — Скл.) українські встанови. Очевидно, що української міліції нема, тож і крамниць не мож оборонити. Тому потовкли решту виставлених шиб і таблич в українських крамницях, головню Матросоюзу й Центросоюзу при вул. Косцюшка, Сапіги, Личаківській, Пласудського, Словацького, Зиблікевича, Потоцького, Томіцького, Листопада і в Ринку та у крамниці „Пласу“ при вул. Руській. Не важко було повивбавити шиб в школах, що їх власником товариство „Рідна Школа“, а то: у школі ім. Бориса Грінченка при вул. Городецької, в дівочій школі ім. Тараса Шевченка при вул. Мохнацького, а попри це в дівочій гімназії сс. василіанок при вул. Длугоша, в підприємстві „Біблос“ при вул. Японській та у приватному домі Дмитра Левицького, у Центробанку, в Земельному Банку і ще декілька поменше. Добурилися до забуттовань св. Юра, але за залізною брамою пильнувала українська молодь, озброєна камінням та всякими залізничними ломами. На академічному вічі кидали оклики, щоб „заржонць пана Шептицького“, бо нібито „його“ богослови, що буцімто живуть в Академічному Домі, повивбавили шиб в редакції „Слова Народового“, часопису, що найгірше трюндить проти українців. Одначе це навіть неправда, що богослови там живуть, а вже якщо хтось повивбавив шиб в заслуженій редакції, то певно не богослови. Але всетаки була велика лют на цей „Академічний Дім“, що пологений за двома високими парканами при вул. Супінського, як Запорозька Січ. За першим парканом на тій самій площі стоїть будинок, власність Рідної Школи. Це будинок одноповерховий, в українському стилі збудований, де приміщена хліпача школа ім. Т. Шевченка.

По молебні, що відбувся у Святоюрському Соборі у Львові 11 жовтня 1938 р., двигнувся похід української громади вулицями Львова, щоби перед малярським представництвом заманіфестувати одностайність галичан з молодістю державою та протест проти зазіхань тих зевропеїзованих азіатів, що так болючо далися в знаки цілому українському народові в часі світової війни. Можна сказати, що в той ясенний осінній вечір від неприємних років перший раз вийшли українці на вулиці Львова в демонстраційному поході. Здається, нескінченна черга самочинно впорядкованих чвірок ішла ясно освітленими найголовнішими вулицями міста з окликами на честь молоді держави, аж доки поліція не зорієнтувалася й похід розігнала. Але в нас не вистане становище поліції; вулиця юрба, якій проводять вшешпольські студенти, завжди виявляв в подібних випадках своє необмежене панування на вулицях Львова. З люті й розпуки, що Закарпатська Україна не хоче прилучитися до Мадярщини, з якою Польща з того приводу не може мати спільної границі, почали бити шиб в українських інституціях. Поспанилися скляні таблички та виставили шиб крамниць Матросоюзу, Центросоюзу, книгарні Рідної Школи, а у вікна „Просвіти“ пустили каменюку з такою силою, що він ушкодив портрет колишнього голови, Федоровича.

Але властиві „геройські“ подвиги настали щойно наступного дня, 12 жовтня. У львівських високим школах відбулися віча, що покрили серця молоді. Вона знов у свою чергу вдунула свою екстазу у вуличну збиранину й спільно

молювати рідношкільний будинок, хліпачу школу ім. Шевченка. Знищили так грунтовно, що не то одні шиб, але й рам не стало. Внутрішні мівки на підлозі, по столах всюди там; де міг камінь стриматися, повно каміння та чіт. Як ті відломки понизили внутрішнє улаштування школи та стіни, можна собі уявити. Але тут стрінула „героїні“ не мала несподіванка. За парканом ждали на цей похід українці, що такою простою зброєю, як каміння, цегли, чи ще що, розігнали похід. Багатьом польським напасникам дісталися порядні протуханці, а чотирьох забрали до шпиталю, де вже два померли.

Розбитий похід розбігся малими гуртками й нищив, що по дорозі було українське. Один гурток забіг на вул. Хшановської, щоб демолювати рідношкільний будинок, де приміщена бурса Рідної Школи. Цей будинок припірає задньою стіною до задньої стіни поліційної казарми. Тож заледви юрба встигла вибити дві шиб, поліція почала розганяти. Напасники пожалілися поліції, що нібито з бурси впаав стріл. Отже вбігла до будинку сама поліція й почала робити в бурсі ревізії, що тривала до 3-тьох годин раню. В часі тієї ревізії поломали „деякі“ меблі, поспунали бурсацькі ліжка, повисипали солому з сінників, попорили бурсацькі подушки, повикладли

святочні одія учнів із шаф та ходили по них, потовкли фотографічний апарат, годинник, повикладли аложені тут книжки книгарні Рідної Школи на сходи та облили якоюсь рідиною. Виховника бурси, бувшого проф. Зубрицького, та п'ятих питомців забрали до арешту і щойно по переслуханні на інтервенцію по якомусь часі випустили. За час ревізії бідні хлопці, зігнані з ліжок, стояли при відчинених вікнах у холодну ніч лише в білій одежці, очевидно простуджувалися.

На другий день по тих випадках ходила українська делегація до влади, де вимагала або охорони або права зложити власну охоронну міліцію. Розуміється, що влада запевняла, що приверне спокій. Але що у прикрому випадку поліція, як звичайно, надійде запізно, то в це ніхто не сумнівається. Покищо пильнують свій собор, забудування св. Юра й Академічний Дім.

Ось такі гаразди в нас. Найгірше потерпіла Рідна Школа. А вже найбільша біда в тому, що настала холодна осінь, вікон нема, будинки треба упорядкувати, а науки не можна перервати. За те, що закарпатські українці не хотять їти під мадарів, то українцям у Львові нищать майно. Але в нас загально не вірять у те, щоб це був відповідний засіб для викликання прихильності.

Львів, 15. жовтня 1938.

X.

МЕМОРІАЛ „УНДО“ ДО ПОЛЬСЬКОГО УРЯДУ В СПРАВІ ЗАКАРПАТТЯ

Президія Українського Національно-демократичного Об'єднання (УНДО) внесла до польського уряду на руки прем'єра міністрів, ген. Ф. Славой-Складковського, меморіал у справі Закарпаття. Президія УНДО подала меморіал до публікації в газеті, але польська цензура меморіалі сконфіскувала.

Подаємо цей меморіал, лишаючи самим читачам рішення, що в ньому неслегка. Кожний бачить, що меморіал складений у львівській тонації, і засаду самовизначення, за яку він заявляється, чейже в Польщі можна згадувати.

О.

Від деякого часу один поважний відділ польської преси, який звичайно підтримує наміри уряду, передовсім міністерства закордонних справ, зайняв у справі Закарпатської України, яку в офіційній чеській термінології називають Підкарпатська Русь, становище, суперечне з ідеєю самовизначення, зате знявся пропагандою за прилучення Закарпатської України до Мадярщини. До пропаганди такої концепції заангажовано, на жаль, і державний пропагандний апарат, залежний безпосередньо від державних чинників, а саме Польську Телеграфічну Агенцію та Польське Радіо.

Закарпатська Україна є одинокою українською етнічною землею, яку прилучено до чужонаціональної держави не внаслідок програної війни, але з власної волі, у здійсненні права самовизначення, яке то право сталося частинно, підставою перебудови Європи по світовій війні. Це сталося на підставі таких актів:

Зїзд делегатів Національних Рад у Хусті, на Закарпатті, вчисті прокламував 21. січня 1919 р. прилучення Закарпатської України до Західної Української Народної Республіки з столицею у Львові, або до Української Народної Республіки з столицею в Києві. Потім унаслідок прогри обох українських Армій три Окружні закарпатсько-українські Національні Ради постановили 8. V. 1919 р. прилучитися до Чехословаччини при

навчитися, як перепилюється залізні крати.

(Переклад М. Н. із збірки „Povidky z druhe kapsy“). (Київ).

загарантуванні територіальної автономії спираючись притому на вислід плебісциту еміграції закарпатських українців у Злучених Державах Аметі, проголошений у Скрентоні, Па., 19. XI. 1918 р. Це рішення предложили делегати Закарпатської України мировий конференції у Парижі, а автономічну клявузу для Закарпатської України влучено до тексту конституції чехословачької республіки.

Чеська влада не додержала добровільно прийнятих зобов'язань щодо територіальної автономії і вела в Закарпатській Україні політику, яка викликувала найбільші застереження українців на цілому світі. А проте слід об'єктивно ствердити, що культурно-національний розвиток українського населення в Закарпатській Україні зробив великий поступ у порівнянні з тим станом, який існував на тій землі в часі її приналежності до Мадярщини, якої національну політику, характеризував закон міністра Апонія з 1907 р., що заборонив існування всяких, навіть початкових шкіл з немадлярською мовою навчання. Зазначуємо, що мадарі становлять — згідно зі списком населення з 1930 р. — ледви 6.8% населення Закарпатської України.

Зріст українського національного руху в Закарпатській Україні допоміг до успішної боротьби з комуністичною агітацією.

З натиском підкреслюємо, що міжнародна боротьба з комунізмом та її московським осередком є можлива одиноким при позисканні для неї всього українського народу, зокрема його закарпатського відлomu.

Тому, що доля поверх 700,000 українців, які живуть у Закарпатській Україні, не може бути байдужна нам, українцям у польській державі, вважаємо нашим правом і нашим обов'язком подати Високому Урядові до відома, що весь український нарід у Польщі, без огляду на віросповідні та партійно-політичні ріжнці, з найбільшою прихильністю та о-

тірченням бачить, що польський уряд підтримує концепцію спільної польсько-мадлярської границі, суперечної з ідеєю самовизначення народів. Тимчасом ідея самовизначення народів творить моральну підставу для зміни границь Чехословаччини, яку тепер переводять, і саме застосування цієї засади допомогло польському народові до успішної діяльного розв'язки справи тешинського Шлеська.

З тих мотивів протиставимо всяким концепціям, які заперечують волю і право закарпатських українців одиноким рішенням про свою долю, про що маємо шану цим повідомити Високий Уряд.

Президія Українського Національно-демократичного Об'єднання (УНДО).

ІНТЕРВ'Ю УКРАЇНСЬКОГО МІНІСТРА

Міністр Карпатської України, Юліан Ревай, узяв інтерв'ю представників „Німеського Інформаційного Бюро“, в якому розпочав із того, що такий сам правний стан, який виборав собі Словаччина, належить й Україні та що цей стан визнали й при переговорах у Празі. Карпатська Україна стала частиною федеративної держави. Після устійнення кордонів приступлять поодинокі народи до творення урядів і тоді теж наступить остаточно перебудова конституції.

Ми надіємося, — каже мін. Ревай — що не буде ніяких засадничих протівенств інтересів між карпатсько-українським урядом і правким центральним урядом. Україна очікує, що всі її інтереси центрального уряду буде респектувати. Відносно її права самостійного завідування фінансами не може бути ніякого сумніву. Одне з найважливіших питань, які в найближчому часі треба розв'язати, є устійнення кордонів з мадлярським королівством. Конечено знайти шляхи, — заявив мін. Ревай — які довели до порозуміння що пошанувало б у засадничих зарисках однаково інтереси карпатсько-українського краю, як теж інтереси мадлярського королівства. Карпатсько-український уряд стоїть засадничо на становищі, що право самовизначення поодиноких національних груп мусить бути повнотою заховане. Український уряд не хоче держави національностей, а національну державу, й уповні задовольти мадлярські домагання, наскільки вони слушні. Але він надіється на те, що і мадлярський уряд піде теж настільки назустріч, що буде рахуватися з особливо важким географічним положенням і впливовими звідтіля комунікаційними відносинами.

Відносини між українським і німеським населенням, що все були сердечні, будуть особливо попірані й український уряд візьме під увагу всі домагання, які висуне німеська меншина на Закарпатті. Відносини до мадлярської меншини, яка можливо останеться в краю, будуть спиратися на принципи національної самобутності й відповідатимуть правному станові, який дістануть українські меншини в Мадярщині.

Як особливо лекучі завдання карпатсько-українського уряду назвав мін. Ревай перебудову аграрної реформи, започаткування індустріалізації, напр. використання обільних земель багатством забезпечення полонинської господарки на німеський зразок і увільнення населення від лихви й від жидівських (у більшості) лихварів.

Інтерв'ю міністра Ревая принесла 10. жовтня вся німеська преса.

ПРИГОТОВАННЯ ДОБРОЇ КАВИ

Щоби скріпити природні прикмети кави, видобути з неї весь СМАК І АРОМУ, належить додати до кавника або „перколятора“

ЦИКОРІЙ ФРАНКА

Ту приправу можна дістати в ліпших „гроссеріях“

10 центів пачка

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ПЛАТНЕ ПОЛІТИЧНЕ ОГЛОШЕННЯ.

3 ДНЯ

ТУТЕШНІ ВИБОРИ.

Треба на хвилину забути про те, що діється в Європі, і присвятити дрібку уваги тутешнім справам, а саме надходячим виборам. А треба це зробити вже хочби тому, що дехто зпоміж нашої української суспільності відноситься досить пристрасно до того, чи ми маємо підтримувати Демократичну Партію, чи Республіканську. Це питання вже в останніх президентських виборах досягло було такий високий ступінь гарячки, що деяких наших громадян, які сміли виголосити через радіо промови за республіканського кандидата, деякі наші люди, а то й цілі групи, мало що не поставили поза дужки суспільності.

ДЕМОКРАТИЧНА СИСТЕМА.

При таких нагодах треба ще раз пригадати, що навіть колиб якась політична партія була дуже добра, то щоб демократична система могла існувати, потрібно ще якоїсь другої партії яка врядагоди висказалаб критику на політику правлячої партії; а також яка булаб усе наготові перервати владу, коли перша партія зробила якусь засадничу помилку. Бо колиб такої другої партії не було, то правляча партія, навіть колиб зпочатку була дуже добра, то, знаючи, що вона не має суперника, не має опозиції та конкурента, ступнево затримує свої добрі прикмети й остаточно зледащілаб зовсім.

Маючи на увазі ті факти, доказані досвідом довгої історії, всяка демократична система передбачає щонайменше дві політичні партії. Вона не виключає також більше, але дві є найменше число.

І МИ МУСИМО ЦЬОГО ПРИДЕРЖУВАТИСЯ.

Коли ми хочемо бути добрими демократами, то мусимо також признати цю засаду демократичної системи і мусимо вирозуміло дивитись на тих людей, які належать до якоїсь іншої партії, ніж та, до якої ми належимо. Колиж будемо лаяти останніми словами тих людей, що, наприклад, належать до Республіканської Партії і підтримують її кандидатів, то тим ми дамо яскравий доказ нашої політичної невірності, а навіть доказ політичного нерозуму. Бо чи подобається це нам, чи ні, то, всеж Республіканська Партія в Америці це стара партія, яка була далеко довше при владі, ніж Демократична. Не треба цілком виключати можливості, що вона до влади може прийти знов. А що тоді буде з нами? Де ми тоді будемо? Хто буде нас заступати в тій Партії?

Чи це розумніше, супроти цього, лишити волю українській суспільності, щоб вона, на основі часописів і того, що робить уряд, сама виробила собі погляд, куди належить? Коли котрась частина хоче належати до Республіканської Партії, то тим краще, бо через те ми будемо заступлені по обох боках.

ЩЕ ІНШІ ПРИЧИНИ.

Потреба ділитися на два табори нині виринає ще пекучіше, ніж давніше. Бо ми бачимо, що нині навіть американське політичне життя так поділене поперек партій, що вже ніхто не визнається, хто до кого належить. Фактично нині рідкоють не партії, але особи.

Ми бачимо, що президент Рузвельт у багатьох випадках виголошує промови, проти яких старих демократів, які від десятих літ належали до Демократичної Партії. В інших випадках підтримує республіканців. Те саме роблять демократичні провідники у відношенні до Рузвельта, поборюючи його. Ми знаємо, наприклад, що республіканець Ля Гвардія, ньюйорський посади, цілий час підтримував президента, а президент підтримував його. Знаємо також, що старий демократ Альфред Смит виступав проти президента, а підтримував республіканського кандидата. Знаємо також, що в останніх часах багато ньюйорських демократичних часописів зявилися проти демократичного сенатора Вагнера, а підтримують республіканських сенаторів. Знаємо також, що деякі демократичні кола, підтримують республіканського кандидата Томаса Дюї, а виступають проти демократичного Лімена.

Отож супроти цієї саламахи як можна дорікати, що один належить до Республіканської Партії, а другий до Демократичної? Нині, як виглядає, особистий характер кандидата більше рішає, ніж його приналежність до котроїнебудь партії.

ТОМУ ЗАЛИШІМ ЗНЕВАГИ І НАПАДИ.

А супроти цього залишім напади на таких наших людей, що належать до якоїсь противної партії. Не називаймо їх „хруньками“, „запроданцями“, що „за миску сочевиці продають свою совість“.

Певно, що в нашій суспільності можуть бути і справжні запроданці та справжні торговці своїми переконаннями. Та їх треба добре просліджувати і не звертати гніву проти чесних людей. Бо коли ми не будемо вміти як слід розрізняти чесного чоловіка від справжнього „хруня“ і їх обох будемо змішувати разом, то тим дамо доказ, що в нас бракує не лише політичного вироблення, але й особистої культури.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Наша участь у місцевій політиці.

В нашій прибраній батьківщині участь у політичному житті є обов'язком кожного громадянина. Тут нарід, що не має своєї політичної організації, вважається назадинським, таким, що не йде з духом часу. Тому і нам, американським громадянам українського роду, треба працювати в тім напрямі, щоб наш нарід зняв належне місце побіч інших народних груп у Злучених Державах.

Признання нашої „Української Політичної Організації стейту Пенсильванія“ Республіканською Партією цьогож стейту 3. жовтня ц. р. в місті Гарисбургу є переломовим у нашому політичному житті. Відтепер ми є рівні з рівними і маємо правосильну організацію, яка заступає наші інтереси в стейті Пенсильванія. Заслуга це нашого стейтового провідника, майора Михайла Дармограя, що вложив у цю справу багато конструктивної праці. Він зорганізував 20 повітв стейту. Пенсильванія та іменував організаторів і представників повітових комітетів так, що цілий стейт є об'єднаний тепер Українською Республіканською Організацією.

Ця організація представляється тепер ось як: Головою Української Дивізії Стейтового Республіканського Комітету, як сказано, є майор Дармограй, а його заступниками: на північно-східню частину стейту — адвокат Андрій Завойський у Вилксбері, на південно-західню — Михайло Довбенко з Філядельфії, а на західню — Едвард Животко з Імпериї.

Організаторами і головами комітетів по повітах є: Михайло Волос — на повіт Аллегені; Михайло Барна — Армстронг; Юлій Монастирський — Бівер; М. Келлар — Ботлер; Микола Бабяк — Камбрія; Чарлз Русин — Бокс; Іван Гайгель — Честер; Михайло — Єдинак (мол.) — Делавер; Ф. Маринівський — Ірі; Микола Малайняк — Фаєт; Михайло Борик — Лакавана; Андрій Завойський — Лузерн; Волтер Глова — Нортмберленд; Михайло Крайник — Нортгемптон; д-р В. Галан — Філядельфія; Іван Ліч — Скулкіл; М. Колчак — Венанго; пані О. Ключанович Вашингтон; Іван Дураш — Вестморленд; Михайло Мошак — Лоренс.

Тому всі українці повинні поперти заходи майора Дармограя і переведеної ним Української Стейтової Організації, а узгодження українських домагає Республіканською Партією залежить від вислуду виборів. Виявм солідарність при цих виборах, а це піднесе наше значіння в цій стейті. Виборець.

ПОДАЄМО ДО ВІДОМА ГРОМАДЯНСТВУ МІСТА НЬО ЙОРКУ І ОКОЛИЦЬ, що молодь, яка є в уряді Українсько-Американського Виставового Товариства, в порозумінні з іншими молодечими клубами, рішила улаштувати підприємство, з якого дохід буде призначений на нашу участь у Світовій Виставі в Нью Йорку. Згадане підприємство — БАЛБ

В НЕДІЛЮ, 29. СІЧНЯ (JANUARY 29, 1939) В МАНГЕТЕН ПЛАЗА, НА 4-ТІЙ ВУЛ. В НЬО ЙОРКУ Тому просимо всі організації і товариства здержатись від влаштування підприємств у цей день. — Комітет.

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ В НЬОРКУ

ВЕЛИЧНИМ КОНЦЕРТОМ У НЕДІЛЮ, 6. ЛИСТОПАДУ (NOVEMBER 6, 1938) В ГАЛІ СТАРОЇ ЦЕРКВИ, 249 COURT STREET, NEWARK, N. J. Початок у годині 7. вечір. Вступ 35 центів.

Головний реферат виголосить о. М. Данилович. Сольові п. П. Ординський. Музичну програму виконають Тов. „Боян“ і шкільні діти. Диригент п. Т. Касків. Додаток призначений для інвалідів. Просимо українське громадянство зійтись на це Народнє Свято на означену годину. За комітет: М. Андрушко, секр.

Адвокат ІВАН ЯЦІВ Член Палат Адв. Карол. і Доктор Юрид. Наук Міш. Унів. Злуч. Дер. Америки. СПРАВИ: Кримінальні, Розводів, Видшкодження, Старокраєні та Іміграційні, вклучаючи і Легалізація. JOHN YATCHEW, 909 Guaranty Trust Bldg., Windsor, Ontario, Canada, Tel.: 3-5300. — При американській границі, проти міста Дітройт. 41.

ВИБЕРІМ ДЮІ

ЦЕ ЧОЛОВІК, ЩО ДОВЕРШУЄ ДІЛ

ГУБЕРНАТОРОМ

Рекорд осьми-літньої діяльності Томаса Е. Дюї на становищі державного прокуратора є відомий усім. Заки йому доручено обов'язок вичистити кляузи, рекетіство процвітає в його справі ніхто нічого путнього не робив. Політичні боси й злочинці тягнули гарні зиски коштом народу за своєї мерзеної спілки. Молодий, нестрашний і енергійний, Дюї увільнив повіт Нью Йорк з геністерів та розкрив перед світом нечесних політиків.

Як начальник заступник федерального прокуратора, Дюї кермував успішно боротьбою проти злочинців, добиваючись при тому мж. іншим засудження ноторичного геністера Вайса Гордона. Будучи спеціальним прокуратором, він зламав цю величезну геністерську рекет, що жив ханжком з народу. Він теж довів до резигнації з уряду таких політиків, як Ал. Марінеї й Чарл. Шнайдер.

Як прокуратор повіту Нью Йорк він внімів всіх нездар і всіх фаворитів політиків. Він добрав собі новий і справний штаб на основі заслуг та кермував війною проти злочинців на широкому фронті.

Усе це було можливе завдяки молодечому запалові Дюї, його відвазі, його незалежності, а переломом його адміністраційного таланові. Томас Е. Дюї народився в 1902 році в Овосо, в стейті Мішиген. Як хлопчина, він працював при одній малій провінційній газеті, виконуючи різні роботи. Він скінчив школи та став на публічну службу в стейті Нью Йорку, куди він перенісся в 1923 році.

Зачинив боїться Дюї, але лише злочинці. Чесні люди знають його шире співчуття та його розуміння їх найліпших проблем.

У справах економічних він займає становище ліберальне, поступове й розумове. Це виразно видно з його промов, виголошених на радіо; це видно з його поглядів, які він висказував про різні урядові справи. Небувалий успіх цього чоловіка в виконанні карного закону свідчить, що він належить до тих людей, які вміють перекладати думки в життя. Він впровадять до уряду губернатора свою геніальність у підборі помічників на основі заслуг і своєю геніальністю у керуванні своєю роботою.

Кар'єра Дюї звелла його в близьку стичність до спів-американців з усіх країн Європи. Він розуміє їх аспірації. Він цінить їх здобутки в прибраній вітчизні та радий бачити, як вони займають вищі ролі, через свої голоси й свою службу, в відповідальностях уряду.

Дюї впровадять справність у боротьбу проти злочинців. Там то він показав свою здібність як адміністратор. Він і впровадять ту саму справність в уряд губернатора. Там його енергійність, відвага й незалежність будуть віддані на службу народові в усіх 62 повітах цього стейту.

Кандидати, що їх імена являються на тій самій лісті, що Дюї, є все люди такої самої енергійності, відваги й незалежності. Один з них, Едвард Ф. Корсі, є людинаю таких індивідуальних заслуг у публічній службі, що його імена-наповнене гордістю серце кожного громадянина чужинського походження. Будучи комісарем іміграції в ньюйорських портах, Корсі дався пізнати своєю безсторонністю й людяністю. Іншим кандидатів на цій самій лісті-народ стейту Нью Йорк потребує теж, бо це все люди здібностей, безсумнівної чесності й непохитної відданості громадським інтересам, які добре підходять до характеру й здібностей того, що стоїть на чолі лісті кандидатів, себто кандидата на уряд стейтового губернатора, Томаса Е. Дюї.

ВИБЕРІМ ДЮІ ГУБЕРНАТОРОМ

ЦЕ ЧОЛОВІК, ЩО ДОВЕРШУЄ ДІЛ.

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО

ЗАХОДОМ УКР. ГР.-КАТ. ПАРОХІІ В PERTH AMBOY В НЕДІЛЮ, 6. ЛИСТОПАДУ (NOVEMBER 6, 1938)

Панахиди по-поляглих 9:30 і 11:30 в церкві. Концерт у 7. год. ввечір хорів „Боян“ і „JUNIOR“ під управою Ст. Грабара. Місцеві і позамісцеві бесідники. Вступ вільний. На панахидях і на концерті добровільні жертви на українських інвалідів. 258 Парохіальний Комітет.

ПРЕМ'ЄРА ФІЛЬМИ

МАРУСЯ

ВІДБУДЕТЬСЯ В ДЕНЬ ПОДЯКИ, 24. ЛИСТОПАДУ Ц. Р.

В 8. год. ввечір. В ASTOR HOTEL, 44th STREET ON TIMES SQUARE, NEW YORK CITY.

Пам'ятайте на цей день і прийдіть побачити перше висвітлення цієї фільми! Подорожці будуть подані в наступних оголошеннях. Укрфільм Корп.

СОЮЗ УКРАЇНОК

ВІДДІЛ Ч. 18. У ДЖЕМЕЙСІ, ЛОНГ АЙЛЕНД, УСТРОЮЄ:

КОНЦЕРТ І БАЛ

У НЕДІЛЮ, 6. ЛИСТОПАДУ (NOVEMBER 6, 1938)

В AMERICAN LEGION HALL 91-11 — 101 AVENUE (BETWEEN 91st & 92nd STREETS) OZONE PARK, N. Y.

Смачні перекуски (краєві голубці). — Музика Дж. Кузіва. Початок у год. 5. веч. 257-8 Вступ 40 центів.

УВАГА! НЬО ЙОРК, Н. Й., І ОКОЛИЦІ! УВАГА! Заходом Комітету Виборчої Кампанії для СТЕФАНА ЯРЕМИ, кандидата на асемблеї 8. дистрикту в Мангетан (Manhattan)

ПЕРЕДВИБОРЧЕ ВІЧЕ (RALLY)

В ПОНЕДІЛОК, 7. ЛИСТОПАДУ (MONDAY, NOVEMBER 7, 1938, AT 8:30 P. M.)

Перед вічем буде автомобільна парада і похід вулицями 8. асемблі дистрикту. Початок паради в годині 7. вечір. Місце збору: 1-ша вулиця і Євєня А. (1st ST. and AVE. A). Проситься всіх прибути автомобілями і пішки якнайчисленніше. 256,8 Виборчий Комітет.

САЛІ НА ЗБОРИ

МАЄМО ДО ВИНАЙМУ 2 ПОВЕРХИ, ЩО ДОБРЕ НАДАЮТЬСЯ ДЛЯ СТАЛОГО ОСІДКУ ОРГАНІЗАЦІЇ.

ВЕЛИКУ САЛЮ ДЛЯ ВИСТАВ АБО ЗБОРІВ.

UKRAFILM CORPORATION 747 BROADWAY (near 8th St.) NEW YORK CITY Tel. ALgonquin 4-9641.

RAYMOND W. STARR DEMOCRATIC ATTORNEY GENERAL УКРАЇНЦІ В МІШІГАН

ХТО ДАВ Українцям поважну політичну посаду? ХТО ДАВ Українцям найбільше політичне признание?

Ось хто: ВАШ ДЕМОКРАТИЧНИЙ Attorney General — RAYMOND W. STARR

В НАСТУПНИХ ВИБОРАХ ДАЙТЕ ЙОМУ СВОЙ ГОЛОС ВАШ — ASSISTANT ATTORNEY GENERAL ІВАН ПАНЧУК.

За теперішньої Демократичної Адміністрації мішиганські українці займають поверх 25 політичних становищ: Когут, І. Васко, А. Димян, О. Михалчук, Ф. Бабій, К. Стецько, Г. Гринишин, В. Гайдук, К. Залеська, М. Жинь, М. Хомяк, В. Мачержак, С. Данилишин, В. Данилишин, П. Войтишин, д-р Лазар, д-р Болдрук, С. Онуфрийтун, С. Крушкевич, М. Бек, М. Романів, А. Шаран, адв. І. Чарновський, адв. І. Панчук, Н. Прихитко, М. Максиміш і інші.

За минулої Республіканської Адміністрації українці займали лише 5 політичних становищ.

ГОЛОСУЙТЕ НА ДЕМОКРАТИЧНИЙ БАЛЮТ

БИЗНЕСОВИ НАГОДИ

Вони поринули в п'ятому но-
чі і там зупилились, очікуючи
Боба і Брука. Та нагло вони
почули в оселі великий крик
і метушню. Серце Марії пере-
стало битись. А Джефз з уда-
ваним сумом заговорив: „Вид-
но, їх обох зловили”. Та все-
решті він дуже тишавей, що
його плян так знаменито вда-
вався. Тепер йшло йому про-
те, щоб схопити Тарзана і ді-
стати дорогі камені.

